

Το Τριαντάφυλλο

~Ελληνικός μύθος~

Υπάρχουν πάρα πολλοί μύθοι για το τριαντάφυλλο με όλο τον κόσμο.

αρκετές παραλλαγές τους σε

Από τους πιο γνωστούς ελληνικούς είναι αυτός της **Ροδάνθης**. Μιας νέας που ζούσε κάποτε στην παλιά Κόρινθο. Οι θεοί της είχαν χαρίσει σπάνια ομορφιά και σοφία. Συχνά οι σοφοί της πόλης συγκεντρώνονταν στο σπίτι της για να θαυμάσουν την ομορφιά και την εξυπνάδα της.

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

Μια μέρα η Ροδάνθη κάλεσε μερικούς φίλους στο σπίτι της για να περάσουν μαζί μερικές ευχάριστες ώρες τρώγοντας, πίνοντας και συζητώντας. Μα το κρασί που τους πρόσφερε ήταν άφθονο κι οι καλεσμένοι της μέθυσαν. Ένας για να την πειράξει της είπε ότι μια γυναίκα δεν μπορεί ποτέ να παραβγεί στην εξυπνάδα και τη σοφία με έναν άνδρα. Εκείνη του απάντησε ότι η σοφία δεν είναι προνόμιο των ανδρών. «Μην ξεχνάς την Αθηνά που ονομάστηκε θεά της σοφίας, ενώ κανένας από τους άνδρες θεούς δεν ονομάστηκε έτσι», του είπε.

Η απάντησή της εξαγρίωσε κάποιους από τους καλεσμένους της, οι οποίοι θεώρησαν ότι τα λόγια της ήταν προσβολή απέναντι στους θεούς. «Τέτοια προσβολή απέναντι στο μεγάλο Δία τιμωρείται μόνο με θάνατο!», φώναξε κάποιος.

Η Ροδάνθη αντιλήφθηκε ότι δεν υπήρχε τρόπος να ηρεμήσει τους φίλους της και επειδή φοβήθηκε για τη ζωή της, έτρεξε προς την πόρτα για να βγει από το σπίτι. Οι εξαγριωμένοι καλεσμένοι τινάχτηκαν από το τραπέζι κι έτρεξαν ξωπίσω της για να την προλάβουν. Απελπισμένη όρμησε μέσα στο ναό της Άρτεμης για να σωθεί. Ήλπιζε ότι οι διώκτες της θα σέβονταν τον ιερό χώρο και δε θα τολμούσαν να της κάνουν κακό. Τρομοκρατημένη ζάρωσε πάνω στο άγαλμα της θεάς, όμως εκείνοι δε δίστασαν καθόλου, το κρασί είχε θολώσει την κρίση τους. Ο πρώτος που πήγε να την αγγίξει έβγαλε μια κραυγή γεμάτη έκπληξη και πόνο. Η όμορφη νέα είχε εξαφανιστεί και στη θέση της υπήρχε τώρα ένα φυτό με υπέροχα λουλούδια, αλλά με κλαδιά γεμάτα μυτερά αγκάθια.

Η θεά Άρτεμη μεταμόρφωσε τη Ροδάνθη σε λουλούδι για να τη σώσει από τη μανία των μεθυσμένων φίλων της και γέμισε τα κλαδιά με αγκάθια για να προστατεύεται από τους εχθρούς του.¹

Σε μια παραλλαγή του ίδιου μύθου, μνηστήρες πολιορκούν τη Ροδάνθη, η οποία όμως δεν επιθυμεί κανέναν. Νευριασμένη η θεά Άρτεμης, βλέποντας τη μανία των ανδρών, μεταμορφώνει τη Ροδάνθη σε τριανταφυλλιά και τους μνηστήρες σε αγκάθια.¹⁰

Ένας άλλος εξίσου γνωστός μύθος λέει ότι το τριαντάφυλλο δημιουργήθηκε από την θεά των λουλουδιών και της βλάστησης την **Χλωρίδα**. Μια μέρα η Χλωρίδα βρήκε το άψυχο σώμα μιας νύμφης στο δάσος και το μεταμόρφωσε σε λουλούδι. Κάλεσε τότε την Αφροδίτη, τη θεά της αγάπης και της ομορφιάς, και τον Διόνυσο,

το θεό του κρασιού. Η Αφροδίτη χάρισε στο λουλούδι ομορφιά και ο Διόνυσος το νέκταρ για γλυκιά ευωδιά. Ο Ζέφυρος, ο θεός του ανέμου, φύσηξε μακριά τα σύννεφα και έτσι ο Απόλλωνας, ο θεός του Ήλιου, μπόρεσε να λάμψει και να κάνει το λουλούδι να ανθίσει. Επίσης, αναφέρεται ότι ο Άρης, ο θεός του πολέμου, χάρισε στο λουλούδι τα αγκάθια, για να προστατεύει την ομορφιά του.

11

Έτσι έγινε το τριαντάφυλλο και στέφθηκε "Βασιλιάς των λουλουδιών".

3

Λέγεται επίσης ότι η Αφροδίτη έδωσε το ρόδο στον υιό της, Έρωτα. Ο Έρωτας το έδωσε στον Αρποκράτη⁶, θεό της ησυχίας και της μυστικότητας, για να τον πείσει να κρατήσει μυστικές τις ερωτικές ατασθαλίες της μητέρας του.

Έχει γραφτεί επίσης ότι η Κυβέλη δημιούργησε το τριαντάφυλλο για να εκδικηθεί την Αφροδίτη μειώ νοντας έτσι την ομορφιά της.

Ένας άλλος μύθος λέει ότι το ρόδο γεννήθηκε από ένα χαμόγελο του Έρωτα, ενώ σύμφωνα με άλλον, έπεσε από τα μαλλιά της Αύρας ενώ αυτή χτενιζόταν. Επίσης, ότι γεννήθηκε μαζί με την Αφροδίτη, από τον αφρό της θάλασσας, καλύπτοντας το σώμα της γύρω γύρω.¹¹

Μια παλιά ιστορία λέει ότι στον κήπο της Εδέμ τα ρόδα δεν είχαν αγκάθια. Αυτά εμφανίστηκαν μετά το προπατορικό αμάρτημα. Ένας άλλος χριστιανικός θρύλος λέει ότι δημιουργήθηκαν όταν το αίμα του Ιησού πότισε το έδαφος κάτω από το σταυρό του μαρτυρίου.²

Ένας ωραίος μύθος της αρχαιότητας λέει πως κάποτε οι Θεοί διασκέδαζαν στον ουρανό και έπιναν το αγαπημένο ποτό τους, το νέκταρ. Κάποια στιγμή ο Έρως, συνοδός μόνιμος της θεάς της ομορφιάς, Αφροδίτης, ακούμπησε με το φτερό του τον κρατήρα των Θεών. Το νέκταρ κύλησε από τον ουρανό και έπεσε στη γη... Εκεί που έπεσε φύτεωσε το κόκκινο ρόδο.⁴

Όσο για το κόκκινο χρώμα των ρόδων γνωστότερος είναι ο παρακάτω μύθος. Ο Άδω

νης

ο νέος που αγαπούσε τόσο η θεά Αφροδίτη, τραυματίστηκε μια μέρα θανάσιμα από τον Άρη, το θεό του πολέμου, ο οποίος είχε μεταμορφωθεί σε κάπρο. Η όμορφη θεά έτρεξε κοντά στο νέο να τον γλιτώσει, μα πάνω στη βιασύνη της πάτησε ένα φυτό που είχε αρκετά αγκάθια. Το γυμνό της πόδι σχίστηκε και στη γη έτρεξε αρκετό αίμα, το οποίο όμως πότισε τις ρίζες του φυτού. Τα λουλούδια τότε άρχισαν να παίρνουν κόκκινο χρώμα.

1

Υπάρχουν δύο **αραβικοί μύθοι** για τα τριαντάφυλλα. Ο πρώτος αναφέρει ότι αρχικά τα τριαντάφυλλα ήταν λευκά. Ένα βράδυ ένα αηδόνι συνάντησε ένα λευκό τριαντάφυλλο και το ερωτεύτηκε. Ο έρωτάς του ήταν τόσο έντονος που άρχισε να κελαηδά (προηγουμένως τα αηδόνια έκραζαν και τερέτιζαν). Κάποια στιγμή πλησίασε τόσο κοντά το λουλούδι που τρυπήθηκε από τα αγκάθια. Το αίμα του έβαψε τα πέταλα κόκκινα για πάντα.

Ο δεύτερος μύθος λέει ότι ο προφήτης Μωάμεθ πολεμούσε μακριά από το σπίτι του, όταν άρχισε κάποια στιγμή να επιθυμεί τη γυναίκα του. Άσχημες σκέψεις πέρασαν από το μυαλό του ότι δεν του ήταν πιστή. Έτσι μίλησε στον Γαβριήλ, ο οποίος του πρότεινε μια απλή δοκιμασία. Όταν ο προφήτης θα γυρνούσε σπίτι, θα ζητούσε από την Αισέ να αφήσει στο νερό οτιδήποτε κρατούσε. Αν ήταν πιστή, το χρώμα του αντικειμένου θα παρέμενε το ίδιο. Ο προφήτης γύρισε στο σπίτι του και η Αισέ έτρεξε χαρούμενη να τον προϋπαντήσει κρατώντας μια τεράστια ανθοδέσμη με κόκκινα τριαντάφυλλα. Ξαφνιάστηκε, όταν της ζήτησε να τα ρίξει στο ποτάμι. Υπάκουσε όμως και τότε τα τριαντάφυλλα έγιναν κίτρινα. Παρόλα αυτά η Αισέ παρέμεινε η αγαπημένη του γυναίκα.⁷

Υπάρχει μια ιστορία από το **Αζερμπαϊτζάν**. Κάποτε ζούσε ένας πολύ πλούσιος άντρας, ο οποίος όμως δεν είχε παιδιά. Το γεγονός αυτό τον έθλιβε βαθύτατα. Ένας πολύ σοφός γέρος άνθρωπος τον συμβούλεψε να πάει στο Βουνό των Ευχών (Αρζού) και να ζητήσει ένα παιδί. Ο άντρας πήρε τη γυναίκα του και πήγαν και παρακάλεσαν το βουνό να τους χαρίσει ένα παιδί. Έτσι κι έγινε. Η γυναίκα του

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

μετά από λίγο καιρό γέννησε ένα πολύ όμορφο κοριτσάκι, τη Χρυσή (Γκιζιλ). Η Χρυσή, καθώς μεγάλωνε, γινόταν όλο και πιο όμορφη.

Στο διπλανό χωριό ζούσε ένας πολύ φτωχός άντρας, ο οποίος είχε ένα γιο, τον Αηδόνη (Μπουλμπουλ). Ο Αηδόνης είχε εξαιρετική φωνή και όσο περνούσε ο καιρός γινόταν όλο και καλύτερη..

Οι δύο νέοι γνωρίστηκαν και ερωτεύτηκαν. Έτσι ο Αηδόνης ζήτησε από τον πατέρα του να πάει στο σπίτι του πατέρα της Χρυσής και να ζητήσει το χέρι της. Ο πατέρας της Χρυσής ενδιαφέρθηκε να μάθει τι δουλειά έκανε ο Αηδόνης. Ο πατέρας του απάντησε ότι δυναμώνει τις καρδιές των ανθρώπων με τα υπέροχα τραγούδια του. Φυσικά ο πατέρας της Χρυσής τον περιέλασε και του είπε ότι δε θα επιτρέψει στην κόρη του να παντρευτεί ένα φτωχό άνδρα. Του είπε ότι αν ήθελε ο γιος του να παντρευτεί τη Χρυσή, θα έπρεπε να γίνει πλούσιος και να έχει καλό εισόδημα.

Ο Αηδόνης δυσαρεστήθηκε ακούγοντας τα νέα, μα συμφώνησε με τους όρους που έθεσε ο πατέρας της Χρυσής. Αποχαιρέτησε τη Χρυσή και έφυγε για μέρη μακρινά για να γίνει πλούσιος. Η Χρυσή υποσχέθηκε ότι θα τον περίμενε μέχρι να γυρίσει και δε θα παντρευόταν κανέναν άλλο.

Πέρασε πολύς καιρός, μα κανένα νέο δεν έφτανε από τον Αηδόνη. Έτσι λοιπόν ο πατέρας της Χρυσής αρραβώνιασε την κόρη του με έναν πλούσιο νέο. Αρχισαν να γίνονται και οι ετοιμασίες για το γάμο. Έβαψαν ακόμα και τα ολόλευκα χέρια της Χρυσής με χέννα.

Η Χρυσή απελπισμένη έτρεξε στο Βουνό των Ευχών και με τα βαμμένα χέρια της του φώναξε ότι τη δημιούργησε επειδή το ζήτησαν οι γονείς της. Τώρα που λυπόταν, θα έπρεπε να λυπάται και το βουνό. Το Βουνό έδειξε κατανόηση στην απαίτηση της κοπέλας και δημιούργησε μια φωτιά η οποία κατάπιε όλο της το χωριό.

Όλοι οι συγγενείς της κήκαν. Το γεγονός αυτό έθλιψε ακόμα περισσότερο τη Χρυσή. Έτσι γύρισε και πάλι στο Βουνό και του ζήτησε να τη μετατρέψει σε ένα

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

λουλούδι που θα γινόταν σύμβολο της αγάπης. Το Βουνό ικανοποίησε αυτή της την επιθυμία και τη μεταμόρφωσε σε μια τριανταφυλλιά που άνθισε στον κήπο του πατέρα του Αηδώνη. Από τότε η Χρυσή άνθιζε με λευκά άνθη δείχνοντας έτσι την αγάπη που έτρεφε για τον νέο.

Μια μέρα ο Αηδώνης επέστρεψε. Άρχισε να ψάχνει για τη Χρυσή, μα δεν την έβρισκε πουθενά. Άρχισε να υποπτεύεται τα λευκά τριαντάφυλλα γιατί μύριζαν όπως η αγαπημένη του. Έτσι αναγκάστηκαν οι συγγενείς του να του αποκαλύψουν όλη την αλήθεια για το τι συνέβη.

Αποκαρδιωμένος έκανε μερικούς κύκλους γύρω από την τριανταφυλλιά και έμπηξε το σπαθί του στην καρδιά του. Το αίμα του κύλησε πάνω στα λευκά πέταλα και τα έβαψε κόκκινα. Όμως οι συγγενείς του Αηδώνη δε τον άφησαν να πεθάνει. Έτσι πήγε στο Βουνό των Ευχών και του είπε ότι δεν ήθελε να ζήσει άλλο. Ήθελε να τον μεταμορφώσει σε πουλί για να μπορεί να πετάει γύρω από την αγαπημένη του και της τραγουδά για πάντα. Το Βουνό πραγματοποίησε την ευχή του και τον μεταμόρφωσε σε ένα πουλί με υπέροχη, μελωδική φωνή. Από τότε η τριανταφυλλιά έκανε μόνο κόκκινα τριαντάφυλλα.⁸

Μια **ινδιάνικη ιστορία** εξηγεί πώς απέκτησαν τα τριαντάφυλλα αγκάθια. Πριν από πολλά χρόνια οι άγριες τριανταφυλλιές δεν είχαν αγκάθια. Οι κορμοί τους ήταν τρυφεροί, τα άνθη μοσχοβολούσαν και τα φύλλα είχαν ένα απαλό πράσινο χρώμα. Ευδιαστά ροζ άνθη κάλυπταν τους άγριους θάμνους.

Όμως κουνέλια και άλλα ζώα του δάσους έβρισκαν τους ροζ θάμνους εξαιρετικό έδεσμα και σιγά σιγά έμειναν μόνο λίγοι σε ολόκληρο τον κόσμο. Όσοι κατάφεραν να επιζήσουν, συναντήθηκαν και αποφάσισαν να πάνε να βρουν τον Ναναμπούζου (Nanahboozho) και να ζητήσουν τη βοήθειά του.

Λοιπόν, αυτός ο Ναναμπούζου ήταν περιεργός τύπος. Είχε τέτοιες μαγικές δυνάμεις που μπορούσε να κάνει τον εαυτό του ψηλό σαν ένα δέντρο ή μικρούλη σαν μια χελώνα. Δεν μπορούσε να πνιγεί, να καεί ή να σκοτωθεί και είχε πολύ κακό χαρακτήρα όταν κάποιος τον δυσαρεστούσε. Ήταν πολύ δύσκολο να τον εντοπίσεις γιατί άλλοτε ήταν ζώο και άλλοτε άνθρωπος.

Όμως οι ροζ θάμνοι αποφάσισαν να τον αναζητήσουν. Σκαρφάλωσαν στην πλάτη

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

ενός ανέμου και ρωτούσαν όποιο δέντρο και ζώο συναντούσαν, «Μήπως είδατε τον Ναναμπούζου;». Αλλά όλα απαντούσαν, «Όχι».

Συνέχισαν να πετούν, μέχρι που ένα μικρό ζώακι τους είπε, «Ο Ναναμπούζου είναι σε μια κοιλάδα μέσα στα βουνά, όπου φυτεύει και φροντίζει ένα παρτέρι».

Οι ροζ θάμνοι κατενθουσιάστηκαν και ζήτησαν από τον άνεμο να τους πάει κατά 'κει. Καθώς πλησίαζαν άκουσαν τον Ναναμπούζου να φωνάζει βράζοντας από θυμό. Μερικές εβδομάδες πριν είχε φυτέψει αγριοτριανταφυλλιές γύρω από τον κήπο του και όταν αυτές άνθισαν, έφυγε για μερικές μέρες. Λίγο πριν προλάβουν οι ροζ θάμνοι να γυρίσουν, γύρισε στον κήπο του. Ήταν νευριασμένος γιατί βρήκε τις τριανταφυλλιές φαγωμένες και τα υπόλοιπα λουλούδια του κήπου κατεστραμμένα από κουνέλια και άλλα ζώα.

Όταν κατάλαβαν οι ροζ θάμνοι για ποιο λόγο φώναζε ο Ναναμπούζου φανερώθηκαν κι ένα μικρό αεράκι τους προσγείωσε ακριβώς μπροστά στα πόδια του. Ξαφνιασθηκε μόλις τους είδε, γιατί νόμιζε ότι όλοι είχαν φαγωθεί. Πριν προλάβει να αρθρώσει λέξη του είπαν το πρόβλημά τους.

Ο Ναναμπούζου τους άκουσε προσεκτικά και μετά από πολλές συζητήσεις κάλυψε τους κορμούς τους με μικρά μυτερά αγκάθια, ώστε να μην μπορούν να τους τρώνε τα ζώα. Μετά από αυτό έστειλε τους ροζ θάμνους σπίτι τους με τη βοήθεια του ανέμου.

Από τότε οι αγριοτριανταφυλλιές είναι γεμάτες με αγκάθια.⁹

Ένας **ινδικός μύθος** μιλάει για τη διαμάχη μεταξύ δύο παντοδύναμων θεών, που δεν μπορούσαν να αποφασίσουν ποιο λουλούδι είναι το πιο όμορφο. Το αγαπημένο λουλούδι του Βισνού ήταν το τριαντάφυλλο, σε αντίθεση με τον Μπράχμαν που είχε δει μόνο τον λωτό. Όταν ο Μπράχμαν είδε για πρώτη φορά το τριαντάφυλλο, συμφώνησε με τον Βισνού ότι ο λωτός ήταν κατώτερος σε ομορφιά.

Πηγές:

- 1.«Οι μύθοι των λουλουδιών», εκδόσεις Στρατική,1991, σελ. 8-10.
2. <http://tha.pblogs.gr/2008/04/ti-lene-gia-ta-triantafylla-mythoi-kai-istories.html>
3. http://www.valentine.gr/king_rose_gr.php Ηλέκτρα Κουτούκη, «Αχ, αυτό το τριαντάφυλλο».
4. <http://3lyk-n-filad.att.sch.gr/secret/botana/3Fyta/kRosa/Rosa.html>
5. <http://www.sfheart.com/rose.html>
6. <http://en.wikipedia.org/wiki/Harpocrates>
7. http://www.astrostar.com/articles/Roses_ColorSymbolism.htm
8. http://www.azer.com/aiweb/categories/magazine/ai131_folder/131_articles/131_legend_rose.html
9. <http://www.firstpeople.us/FP-HTML-Legends/WhyWildRosesHaveThorns-Salteaux.html>
10. <http://news.softpedia.com/news/Flowers-Legens-Myths-Symbols-82361.shtml>
11. <http://www.passbylove.com/?p=74>

Υάκινθος - Ζουμπούλι

~Ελληνικός μύθος~

Ζούσε κάποτε στη Σπάρτη ένα όμορφο παλικάρι που τον έλεγαν Υάκινθο. Ήταν τόσο όμορφος που τον αγαπούσαν και τον λάτρευαν Θεοί και άνθρωποι. Ο ίδιος ο Απόλλωνας τον ερωτεύτηκε και περνούσαν πολύ χρόνο μαζί.

Μια μέρα ο Απόλλωνας κι ο Υάκινθος μπήκαν στο στάδιο της πόλης μαζί για να αγωνιστούν στη δισκοβολία.

Όμως, ένας άλλος θεός παρακολουθούσε τη σκηνή από ψηλά αθέατος. Ήταν ο Ζέφυρος. Πριν από τον Απόλλωνα είχε φιλίες με τον Υάκινθο και τώρα που το παλικάρι είχε σταματήσει να κάνει παρέα μαζί του, αυτός είχε θυμώσει.

Ζήλευε τρομερά τον Απόλλωνα και ήθελε να εκδικηθεί τον Υάκινθο γιατί πίστευε πως τον περιφρονούσε. Την ημέρα εκείνη κατέστρωσε ένα σχέδιο και αποφάσισε να πραγματοποιήσει την εκδίκησή του.¹

Σε μια στιγμή, καθώς ο Απόλλωνας πήρε μερικές στροφές και τίναξε το δίσκο, ο Ζέφυρος μπήκε στη μέση, φύσηξε δυνατά και ο δίσκος άλλαξε πορεία. Χτύπησε πάνω σε ένα βράχο και μετά χτύπησε με δύναμη τον ανύποπτο Υάκινθο στο κεφάλι.

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

Μια παραλλαγή του μύθου αναφέρει ότι ο Απόλλωνας έριξε το δίσκο κι ο Υάκινθος προσπάθησε να τον πιάσει για να εντυπωσιάσει το θεό. Δεν τα κατάφερε όμως κι ο δίσκος τον χτύπησε στο κεφάλι.

Ο άτυχος νέος έπεσε αμέσως νεκρός. Για να μη διεκδικήσει ο Άδης το νεκρό παλικάρι, ο Απόλλωνας τον μεταμόρφωσε σε λουλούδι. Τα δάκρυα του θεού που έπεσαν στα πέταλα του λουλουδιού σχημάτισαν τη θρηνητική κραυγή «αι».

Το λουλούδι αυτού του μύθου έχει ταυτιστεί με διάφορα λουλούδια και μάλλον δεν πρόκειται γι' αυτό που ονομάζουμε εμείς σήμερα Υάκινθο. ²

Πηγές:

1. «Οι μύθοι των λουλουδιών», εκδόσεις Στρατική, 1991, σελ. 8-10.
2. http://en.wikipedia.org/wiki/Hyacinth_%28mythology%29

Το Χρυσάνθεμο

~Γιαπωνέζικος

Μύθος~

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε στη μακρινή Ιαπωνία μια όμορφη κοπέλα που ήταν αρραβωνιασμένη μ' ένα αρχοντόπουλο. Κοντά στη πόλη τους, στα γειτονικά βουνά, έμενε σε μια μεγάλη σπηλιά ένας δράκος. Ένας πελώριος δράκος που είχε ανθρώπινη λαλιά κι έλεγαν γι' αυτόν πως δεν ενοχλούσε αυτούς που δεν τον ενοχλούσαν.

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

Μια μέρα η όμορφη Γιαπωνεζούλα έχασε τον αρραβωνιαστικό της. Έψαξε παντού, ρώτησε όλο τον κόσμο, αλλά κανείς δεν μπόρεσε να της δώσει μια χρήσιμη πληροφορία. Μετά από δέκα μέρες κάποιος της είπε πως το παλικάρι μάλλον είχε πέσει στα χέρια του μεγάλου δράκου. Τη συμβούλεψε να μην πάει να τον αναζητήσει γιατί θα έβαζε τη ζωή της σε κίνδυνο. Μα η κόρη αγαπούσε τόσο τον αρραβωνιαστικό της που δε δίστασε ούτε στιγμή και έφυγε αποφασισμένη για τη σπηλιά του δράκου.

Ύστερα από μισής μέρας δρόμο έφτασε στα βουνά και μόλις πλησίασε τους μεγάλους βράχους, είδε το φοβερό δράκο να βγαινει από τη σπηλιά του.

-Τι ζητάς εσύ εδώ; τη ρώτησε ο δράκος. Δε με φοβάσαι;

-Δε σε φοβάμαι γιατί μου έχουν πει πως είσαι καλός και δίκαιος, του απάντησε με θάρρος η κοπέλα. Γιατί όμως αιχμαλώτισες τον αρραβωνιαστικό μου χωρίς να φταιξει σε τίποτε;

-Είμαι καλός με τους καλούς και κακός με τους κακούς, της απάντησε ο δράκος. Ο αρραβωνιαστικός σου μίλησε άσχημα για μένα, το έμαθα και έτσι τον αιχμαλώτισα. Θα τον κρατήσω να μη υπηρετεί σαν σκλάβος για όλη την υπόλοιπη ζωή του.

Η Γιαπωνεζούλα έπεσε τότε με κλάματα μπροστά στα πόδια του και τον παρακάλεσε να τους λυπηθεί και ν' αφήσει το παλικάρι ελεύθερο.

-Άκουσε, της είπε ο δράκος, ύστερα από λίγη σκέψη. Θα σου κάνω τη χάρη και θα τον αφήσω ελεύθερο, αρκεί να μου φέρεις ένα χρυσάνθεμο που να έχει εκατό πέταλα.

Η κοπέλα χωρίς να το πολυσκεφτεί δέχτηκε. Ως την εποχή εκείνη τα χρυσάνθεμα είχαν μόνο τριάντα πέταλα, μα εκείνη δεν το ήξερε. Γύρισε λοιπόν στην πόλη κι άρχισε να ψάχνει.

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

- Μην ψάχνεις άδικα, τη συμβούλεψαν όλοι. Δεν υπάρχει πουθενά χρυσάνθεμο με εκατό πέταλα.

Πάνω στην απελπισία της η κοπέλα σκέφτηκε κάτι. Έκοψε από τον κήπο της ένα χρυσάνθεμο και με μεγάλη υπομονή άρχισε να χαράζει τα πλατιά του πέταλα, με μια καρφίτσα των μαλλιών της. Σιγά-σιγά, με άπειρη υπομονή κατάφερε να χαράξει τα πέταλα σε εκατό λεπτά κομμάτια. Έτσι, επέστρεψε στη σπηλιά του δράκου με το λουλούδι.

- Σου έφερα το χρυσάνθεμο με τα εκατό πέταλα, του αποκρίθηκε το κορίτσι.

Ο δράκος πήρε περίεργος το χρυσάνθεμο, μέτρησε τα πέταλα και τα βρήκε εκατό. Άφησε τότε ελεύθερο το παλικάρι, όπως είχε υποσχεθεί. Το αγαπημένο ζευγάρι γύρισε ευτυχισμένο στην πόλη κι από τότε λένε πως τα χρυσάνθεμα δεν ξαναβγήκαν με τριάντα πέταλα.¹

~Γιαπωνέζικος Μύθος~

Ένας γιαπωνέζικος θρύλος λέει ότι στην αρχή υπήρχαν τόσοι πολλοί θεοί στον ουρανό, ώστε κάποιοι, συμπεριλαμβανομένων του θεού Izanagi και της θεάς Izanami, εστάλησαν στη γη.

Εκεί η θεά δημιούργησε τους θεούς των ανέμων, των βουνών, της θάλασσας και άλλους. Μόλις έφτιαξε το θεό της φωτιάς, κάηκε. Ο Izanagi δεν πρόλαβε την Izanami κι έτσι μετά την ακολουθήσε στη χώρα της Μαύρης Νύχτας, όπου εκείνη είχε πάει. Μόλις κατάφερε να την αντικρίσει τον κυνήγησε μια γριά μάγισσα.

Ο Izanagi μόλις που κατάφερε να γλιτώσει κι έτσι γύρισε στη γη για να εξαγνιστεί στο ποτάμι. Όπως έριξε τα ρούχα του στο χώμα, δημιουργήθηκαν δώδεκα θεοί. Τα κοσμήματά του έγιναν λουλούδια. Το ένα του βραχιόλι έγινε αγριόκρino, το άλλο λωτός και το περιλαίμιό του έγινε ένα κίτρινο χρυσάνθεμο. ^{2,3}

~Γιαπωνέζικος Μύθος~

Πριν από πολύ καιρό στην πόλη της Himeji, ζούσε σε ένα κάστρο ένας πολύ πλούσιος ευγενής. Δεν εμπιστευόταν κανέναν άλλο, εκτός από την καμαριέρα του, Οκίκου, της οποίας το όνομα σήμαινε χρυσάνθεμο.

Μια μέρα η Οκίκου ανακάλυψε ότι ένας από τους δέκα πολύτιμους δίσκους του έλειπε. Έψαξε πολύ, μα δεν τον βρήκε και φοβούμενη ότι θα κατηγορηθεί για κλοπή, έπεσε στο πηγάδι και πνίγηκε. Κάθε βράδυ το φάντασμά της έβγαине να μετρήσει τους δίσκους.

Οι επανειλημμένες εμφανίσεις του φαντάσματος της Οκίκου, οδήγησαν τον ευγενή έξω από το κάστρο, το οποίο μετά καταστράφηκε. Ο κόσμος της πόλης Himeji, ανακουφισμένος που έφυγε ο ευγενής από την πόλη τους, αρνήθηκαν να καλλιεργήσουν ξανά στην περιοχή τους το χρυσάνθεμο προς τιμήν της Οκίκου.²

~Κινέζικος μύθος~

Σύμφωνα με ένα κινέζικο μύθο, περίπου 3000 χρόνια πριν, ένας αυτοκράτορας πληροφορήθηκε ότι το νησί Dragonfly είχε ένα μαγικό βότανο που μπορούσε να τον κάνει και πάλι νέο. Αλλά επειδή μόνο νέοι μπορούσαν να το

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

μαζέψουν, έστειλε δώδεκα νέους και δώδεκα νέες να βρουν και να το συλλέξουν.

Εφτασαν στο νησί μετά από πολλές καταιγίδες και επιθέσεις από θαλάσσια τέρατα, αλλά το νησί ήταν έρημο. Αποφάσισαν παρόλα αυτά να μείνουν εκεί. Το μόνο που βρήκαν ήταν ένα λουλούδι, το Χρυσάνθεμο, το οποίο ακόμα και σήμερα συμβολίζει το δεσμό των κινέζων με τη χώρα τους.^{2,3}

~Ρώσικος μύθος~

Ζούσε κάποτε σ' ένα χωριό ένα ηλικιωμένο και πολύ φτωχό ανδρόγυνο. Η μόνη τους περιουσία ήταν ένα μικρό καλυβάκι και μια αγελάδα, που με το γάλα της ίσα-ίσα κατάφερναν να ζουν. Μια παραμονή Χριστουγέννων που είχε χιονίσει κι έκανε πολύ κρύο, ο γερο χωρικός αποφάσισε να πάει ως το κοντινό δάσος να μαζέψει λίγα ξύλα. Αύριο που θα ξημέρωνε η μεγάλη γιορτή δε θα έστρωναν ένα πλούσιο τραπέζι, όπως όλοι οι Χριστιανοί, αλλά ας είχαν τουλάχιστον αναμμένο το τζάκι τους για να ζεσταθούν.

Μάζεψε μια αγκαλιά ξύλα ο γέρος κι ήταν έτοιμος να γυρίσει στο χωριό, όταν ξαφνικά άκουσε το κλάμα ενός μωρού πολύ κοντά του. Στην αρχή νόμισε πως έκανε λάθος, αλλά δεν άργησε να το ακούσει ξανά. Προχώρησε τότε προς το μέρος που ακούστηκε το κλάμα και βρέθηκε μπροστά σ' ένα μισόγυμνο μωρό που ήταν ξαπλωμένο στο χιόνι.

-Καημενούλι μου, πώς βρέθηκες εδώ; είπε ο χωρικός και σήκωσε αμέσως το παγωμένο μωράκι στην αγκαλιά του. Ποιος άσπλαχνος σε παράτησε πάνω στο χιόνι;

Κρατώντας το μωρό με το ένα του χέρι και το δεμάτι με τα ξύλα με το άλλο, ξεκίνησε για την καλύβα του.

- Τίνος είναι αυτό το μωρό; τον ρώτησε παραξενεμένη η γυναίκα του μόλις τον

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

είδε να μπαίνει. Ποιος σου το έδωσε;

Ο γέρος της εξήγησε ότι το βρήκε εγκαταλελειμμένο πάνω στο χιόνι.

-Ω, το καημενούλι! έκανε τότε η γριούλα και συγκίνηση. Θα το κρατήσουμε απόψε μαζί ποιον ανήκει.

βούρκωσαν τα μάτια της από μας κι αύριο θα ρωτήσουμε να μάθουμε σε

Περιποιήθηκαν το μωρό, όπως μπορούσαν. Το έντυσαν, το τάισαν και άφησαν το τζάκι αναμμένο όλη νύχτα για να έχει αρκετή ζέστη.

Το επόμενο πρωί που ξύπνησε ο γέρος, πλησίασε το τζάκι, μα το μωρό είχε εξαφανιστεί. Κοίταξε παντού τριγύρω, μα τίποτα. Ξύπνησε και τη γυναίκα του. Έφαξαν κάθε γωνιά του σπιτιού, μα δεν το βρήκαν πουθενά. Ανησύχησαν πολύ. Φοβήθηκαν μήπως κάποιος είχε μπει και το πήρε. Ο γέρος αποφάσισε να πάει και να ρίξει μια ματιά στο μέρος που το βρήκε.

Βγήκε από την καλύβα και σε λίγη ώρα βρισκόταν εκεί. Έκπληκτος είδε σε εκείνο το σημείο, που βρισκόταν το προηγούμενο απόγευμα το μωρό, να έχει φυτρώσει ένα υπέροχο λουλούδι με πυκνά κίτρινα πέταλα.

Ένα λουλούδι να φυτρώσει μέσα στα χιόνια! Ήταν ένα θαύμα!

- Ναι, ήταν ο Χριστούλης! ψιθύρισε συγκινημένος ο γέρος, σταυροκοπήθηκε και έφυγε τρέχοντας για το σπίτι του.

Μα και στην καλύβα είχε γίνει ένα άλλο θαύμα. Η γριούλα είδε ξαφνικά το τραπέζι τους στρωμένο και φορτωμένο με πλούσια φαγητά. Τότε βεβαιώθηκαν και οι δύο αγαθοί γέροι ότι ο Χριστός είχε επιλέξει να περάσει μαζί τους τη νύχτα της γέννησής του.

Το λουλούδι που βρήκε ο χωρικός στα χιόνια ονομάστηκε Χριστάνθεμο, άνθος του

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

Χριστού. Μα με τα χρόνια κι επειδή τα πέταλά του ήταν κίτρινα, ο κόσμος το ονόμασε Χρυσάνθεμο.¹

~Γερμανικός μύθος~

Μια παγωμένη παραμονή Χριστουγέννων, στο Μαύρο δάσος της Γερμανίας, μια οικογένεια χωρικών έτρωγε το πολύ φτωχό δείπνο της, όταν ξαφνικά άκουσαν έναν δυνατό ήχο, σαν στριγκλιά.

Στην αρχή νόμισαν ότι ήταν ο άνεμος, όμως ο ήχος συνεχίστηκε κι έτσι άνοιξαν την πόρτα να δουν τι είναι. Στο κατώφλι αντίκρισαν ένα ζητιάνο. Τον έβαλαν γρήγορα μέσα, τον τύλιξαν με κουβέρτες γιατί ήταν παγωμένος και μοιράστηκαν μαζί του το φαγητό τους.

Ξαφνικά οι κουβέρτες έπεσαν αποκαλύπτοντας έναν άντρα με φωτεινά λευκά ρούχα και φωτοστέφανο στο κεφάλι. Τους αποκάλυψε ότι ήταν ο Χριστός και έφυγε. Το επόμενο πρωί έξω από την πόρτα βρίσκοντας δύο λευκά χρυσάνθεμα.²

Πηγές:

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

1. .«Οι μύθοι των λουλουδιών», εκδόσεις Στρατική,1991, σελ.12-19.
 2. <http://www.ruralvermont.com/vermontweathervane/issues/fall/96010/chrysanthemum.html>
 3. <http://www.flowers.org.uk/public/chrysanth-history.php>
-

Νάρκισσος

~Ελληνικός μύθος~

Κάποτε, στην αρχαία Ελλάδα, ζούσε ένας όμορφος νέος που τον έλεγαν Νάρκισσο. Έλεγαν ήταν γιος της Νύμφης Λειριώπης και του ποταμού Κηφισού. Η μητέρα του ζήτησε ένα χρησμό από τον μάντη Τειρεσία για τη ζωή του κι αυτός προφήτευσε ότι θα ζούσε πολλά χρόνια, αρκεί να μη γνώριζε τον εαυτό του.

Ο Οβίδιος μας εξιστορεί ότι μέσα στην απόλυτη ηρεμία, ο Νάρκισσος μαγεμένος από την αντανάκλασή του μένει να κοιτάζει το είδωλό του σε μια λίμνη. Εκεί μαρμαρώνει από την απελπισία του, καθώς δεν εκπληρώνεται ο έρωτάς του.⁴

Ένας άλλος μύθος αναφέρει ότι μια μέρα ο Νάρκισσος κάθισε στις όχθες ενός ποταμού και είδε έναν όμορφο νέο να του χαμογελάει. Από εκείνη τη στιγμή τον ερωτεύτηκε χωρίς να καταλάβει ότι ήταν ο ίδιος που καθρεφτιζόταν στο νερό. Κάποια στιγμή, στην προσπάθειά του να πιάσει τον ίδιο του τον εαυτό, έπεσε μέσα στο ποτάμι και πνίγηκε. ^{1,2}

Μύθοι για τα Άνθη, τα Φυτά και τα Δέντρα

Συντάχθηκε απο τον/την Δανάη

Μια τρίτη εκδοχή λέει ότι έρωτεύτηκε τη δίδυμη αδελφή του, Ηχώ, και δεν έβρισκε παρηγοριά στη δυστυχία του όταν εκείνη πέθανε. Για να τη θυμάται έβλεπε το είδωλό του στα νερά κάποιας πηγής, μέχρι που πέθανε εκεί από εξάντληση.^{1,2}

Σε μια τέταρτη, ο Νάρκισσος αδιαφόρησε για τον εκδηλούμενο έρωτα του Αμεινία, ο οποίος αυτοκτόνησε. Η Νέμεσις για να τον τιμωρήσει, τον υποκίνησε να δει το είδωλό του στο νερό μιας πηγής. Ο Νάρκισσος έρωτεύτηκε τον εαυτό του και πέθανε από τον ανικανοποίητο προς εαυτόν έρωτα.²

Σε μια πέμπτη, ο Νάρκισσος κοιτούσε τον είδωλό του στα νερά ενός ποταμού. Καθώς σηκώθηκε απότομα, ζαλιστήκε από το δυνατό ήλιο, έπεσε στο νερό και πνίγηκε.³

Εκεί όπου στεκόταν φύτρωσε ένα λευκό λουλούδι με υπέροχη ευωδιά.

Επίσης, συμμετοχή του νάρκισσου έχουμε και στο μύθο της αρπαγής της Περσεφόνης.

~Η μεταμόρφωση του Νάρκισσου - Σαλβατόρ Νταλι~

Πηγές:

1.

<http://truth.freeforums.org/topic-t3256.html>

2.

http://en.wikipedia.org/wiki/Narcissus_%28mythology%29

3.

«Οι μύθοι των λουλουδιών», εκδόσεις Στρατική, 1991, σελ.12-19.

4.

http://enankairo.blogspot.com/2008/11/blog-post_16.html